

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3571/2025
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Весне Мاستиловић, Марине Милановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мелајац, адвокат из ..., против туженог „Helios Financial and Industrial business outsourcing“ ДОО Београд, чији је пуномоћник у поступку по ревизији Леа Герасимовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1115/25 од 14.04.2025. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1115/25 од 14.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1115/25 од 14.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3064/17 од 22.04.2024. године, која је исправљена решењем П1 3064/17 од 13.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор литиспенденције истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке, констатовано је да је повучена тужба тужиоца у делу тужбеног захтева који се односи на потраживање накнаде материјалне штете због измакле користи за период од 01.01.2015. године до 30.09.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на основу измакле користи због разлике зараде у периоду од 26.02.2013. године до 31.12.2014. године исплати укупно 1.046.753,77 динара, у појединачним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 448.260,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1115/25 од 14.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног

суда у Београду ПП 3064/17 од 22.04.2024. године, исправљена решењем ПП 3064/17 од 13.02.2025. године, у ставовима трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади штете. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 189. став 3. Закона о облигационим односима и одредбе члана 191. ставови 1. и 2. Закона о раду, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став да доношење одлуке о упућивању запосленог на рад код другог послодавца представља дискреционо овлашћење послодавца код кога је заснован радни однос, уз примену одређених критеријума које тај послодавац том приликом вреднује, те да тужилац у смислу правила о терету доказивања није предложио нити приложио доказе да је дошло до губитка очекиване добити услед његовог неупућивања на рад код другог послодавца, због доношења решења о отказу од стране туженог, односно није доказао постојање и обим измакле користи, што је у складу са праксом Врховног суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 31.10.2017. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.046.753,77 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић